

Sygn. akt I C 286/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 maja 2016 roku

Sąd Okręgowy w Gliwicach I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodnicząca:	SSO Łucja Oleksy-Miszczyk
Protokolant:	starszy protokolant sądowy Wioleta Motyczka

po rozpoznaniu w dniu 17 maja 2016 roku w Gliwicach

sprawy z powództwa A. K.

przeciwko (...) S.A. w W.

o zapłatę

1) zasądza od pozwanego (...)S.A.

w W. na rzecz powódki A. K. kwotę 82.000 (osiemdziesiąt dwa tysiące) złotych z następującymi odsetkami:

- od kwoty 32.000 (trzydzieści dwa tysiące) złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 31 lipca 2014 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku i z ustawowymi odsetkami za opóźnienie począwszy od dnia 1 stycznia 2016 roku,

- od kwoty 20.000 (dwadzieścia tysięcy) złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 16 listopada 2014 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku i z ustawowymi odsetkami za opóźnienie począwszy od dnia 1 stycznia 2016 roku,

- od kwoty 30.000 (trzydzieści tysięcy) złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 1 października 2015 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku i z ustawowymi odsetkami za opóźnienie począwszy od dnia 1 stycznia 2016 roku;

2) zasądza od pozwanego (...) S.A.

w W. na rzecz powódki A. K. kwotę 569,52 (pięćset sześćdziesiąt dziewięć 52/100) złotych z następującymi odsetkami:

- od kwoty 227,29 (dwieście dwadzieścia siedem 29/100) złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 1 września 2014 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku i z ustawowymi odsetkami za opóźnienie począwszy od dnia 1 stycznia 2016 roku,

- od kwoty 110 (sto dziesięć) złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 16 listopada 2014 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku i z ustawowymi odsetkami za opóźnienie począwszy od dnia 1 stycznia 2016 roku,

- od kwoty 232,23 (dwieście trzydzieści dwa 23/100) złote z ustawowymi odsetkami od dnia

1 września 2015 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku i z ustawowymi odsetkami za opóźnienie począwszy od dnia 1 stycznia 2016 roku;

3) w pozostałej części powództwo oddala;

4) zasądza od pozwanego na rzecz powódki kwotę 2.170,20 (dwa tysiące sto siedemdziesiąt 20/100) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;

5) nakazuje pobrać od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa Sądu Okręgowego w Gliwicach kwotę 5.788, 96 (pięć tysięcy siedemset osiemdziesiąt osiem 96/100) złotych tytułem części nieuiszczonych kosztów sądowych.

SSO Łucja Oleksy-Miszczyk

Sygn. akt I C 286/15

UZASADNIENIE

Powódka A. K. wniosła o zasądzenie na jej rzecz od pozwanego (...) S.A. z siedzibą w W. kwoty 52.000 zł wraz z ustawowymi odsetkami od kwoty 32.000zł od dnia 31 lipca 2014 oraz od kwoty 20.000zł od dnia 16 listopada 2014 roku do dnia zapłaty tytułem zadośćuczynienia, zasądzenie odszkodowania w kwocie 337,29zł wraz z ustawowymi odsetkami od kwoty 227,29zł od dnia 1 września 2014 roku oraz od kwoty 110,00zł od dnia 16 listopada 2014 roku do dnia zapłaty, a także zasądzenie od pozwanego na jej rzecz kosztów procesu. W uzasadnieniu wywodziła, że w dniu 9 kwietnia 2014 roku w G. została potrącona przez samochód. W wyniku wypadku doznała urazu wielomiejscowego, w tym otwartego złamania obu kości podudzia lewego, złamania paliczka bliższego palucha prawego oraz licznych otarć naskórka kończyn dolnych. Podała, iż pomimo zastosowania leczenia operacyjnego złamanie nie goiło się w sposób prawidłowy, doszło do przemieszczenia kości piszczelowej, a elementy zespalające są umocowane w sposób niestabilny, co powoduje duże problemy z poruszaniem się i utykanie. Dalej wskazała, iż wystąpiła znaczna asymetria ucieplenia i czucia lewej stopy, okolica urazu jest zdeformowana i nastąpiło zaburzenie osi kończyny. Lewa kończyna w wyniku urazu jest krótsza o około 3 cm, doszło do zastoju chłonno żylnego obrębie stopy lewej, wystąpiło owrzodzenie troficzne blizn pooperacyjnych oraz przedniej powierzchni podudzia. Podniosła, iż poniosła koszty zakupu lekarstw oraz używania środków opatrunkowych w łącznej kwocie 307,69zł oraz koszty dojazdów do placówek medycznych w kwocie 110zł.

Pozwany w odpowiedzi na pozew (k.50akt) wniósł o oddalenie powództwa oraz zasądzenie od powódki na rzecz pozwanego kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego. Uzasadniając zakwestionował roszczenie powódki, wskazując, iż decyzją z dnia 29.09.2014 roku przyznał powódce 18.000zł tytułem zadośćuczynienia oraz kwotę 80,40zł tytułem odszkodowania. W ocenie pozwanego przyznana kwota zadośćuczynienia jest adekwatna do okoliczności sprawy i całkowicie zaspakaja uzasadnione wypadkiem i jego następstwami roszczenie. Podniósł, iż kwotę odszkodowania ustalono w oparciu o dostarczone przez powódkę dokumenty finansowe i obejmuje ona koszty, które pozostają w bezpośrednim związku z wypadkiem.

Pismem procesowym z dnia 27 sierpnia 2015 roku (k.141akt) powódka rozszerzyła żądanie pozwu zakresie odszkodowania o kwotę 859,85zł ponad kwotę 337,29zł dochodzoną pozvem i wniosła o zasądzenie od pozwanego z tego tytułu łącznej kwoty 1.197,14zł wraz z ustawowymi odsetkami od rozszerzonego powództwa od dnia 1 września 2015 roku do dnia zapłaty. Pozwany ustosunkowując się do w/w pisma (k.164akt) wniósł o oddalenie rozszerzonego powództwa w całości, wskazując, iż powódka nie udowodniła, iż poniosła koszty leczenia w żądanej wysokości.

W piśmie z dnia 29 września 2015 roku (k.167akt) powódka rozszerzyła żądanie pozwu w zakresie zadośćuczynienia o kwotę 50.000zł wnosząc o zasądzenie od pozwanego z tego tytułu kwoty 102.000zł wraz z ustawowymi odsetkami od rozszerzonego powództwa od dnia 1 października 2015 roku do dnia zapłaty. Pozwany pismem z dnia 12 października 2015 roku wniósł o oddalenie rozszerzonego powództwa w całości.

Pismem procesowym z dnia 29 kwietnia 2016 roku (k.271akt) powódka cofnęła żądanie w zakresie odszkodowania co do kwoty 386,44zł wraz ze zrzeczeniem się roszczenia. Jednocześnie sprecyzowała żądanie w zakresie odszkodowania domagając się ostatecznie zasądzenia od pozwanego z tego tytułu kwoty 810,70zł z odsetkami ustawowymi od kwoty 227,29zł od dnia 1 września 2014 roku do dnia zapłaty, od kwoty 110zł od dnia 16 listopada 2014 roku do dnia zapłaty oraz od kwoty 473,41zł od dnia 1 września 2015r. do dnia zapłaty.

Stan faktyczny sprawy przedstawiał się następująco:

Do wypadku, któremu uległa powódka doszło w dniu 9 kwietnia 2014 roku w G. na ulicy (...). Kierujący pojazdem marki R. (...) nr rej. (...) E. M. nieumyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym w ten sposób, że nie zachował szczególnej ostrożności zbliżając się do wyznaczonego przejścia dla pieszych i w efekcie potrącił znajdującą się na przejściu powódkę. Wyrokiem z dnia 16 grudnia 2014 roku Sąd Rejonowy w Gliwicach (sygn. akt III K 624/14) skazał E. M. za przestępstwo z art. 177§ 1 k.k.

Bezpośrednio po wypadku powódka została przewieziona transportem sanitarnym do (...), gdzie po badaniu lekarskim i wykonaniu badań dodatkowych została przyjęta na Oddział (...) z rozpoznaniem: otwarte złamanie kości podudzia lewego, złamanie paliczka bliższego palucha prawego oraz liczne otarcia naskórka kończyn dolnych. W dniu 16 kwietnia 2014 roku powódka została poddana zabiegowi operacyjnemu, w trakcie którego wykonano otwartą repozycję i stabilizację kości piszczelowej i strzałkowej płytkami i śrubami. Po operacji kończynę unieruchomiono w gipsie stopowo-udowym. Złamanie paliczka podstawnego stopy lewej leczono zachowawczo-repozycja zamknięta i unieruchomienie w opatrunku gipsowym. Okres pooperacyjny przebiegał bez powikłań i w dniu 23 kwietnia 2014 roku powódka została wypisana do domu z zaleceniami. Dalsze leczenie powódka kontynuowała w (...) w G.. Gojenie złamania kości podudzia powikłane było procesem zapalnym tkanek miękkich i kości wymagającym leczenia miejscowego, kontynuowania unieruchomienia gipsowego oraz ukierunkowanej farmakoterapii z antybiotykoterapią włącznie. W dniu 23 marca 2015 roku powódka została przyjęta na Oddział (...) z rozpoznaniem: stan po złamaniu kości piszczelowej i strzałkowej lewej, przetoki ropne podudzia w bliźnie pooperacyjnej, wyprysk rozsiany. W trakcie hospitalizacji przeszła operację, podczas której wdrożono ukierunkowaną farmakoterapię, w tym celowaną antybiotykoterapię. Leczenia antybiotykem – klindamycyną i kloksacyliną doprowadziło do reakcji uczuleniowej z odczynem skórny wymagającej zastosowania leków przeciwhistaminowych i łagodzących objawy nadwrażliwości (Zyrtec, hydroxyzyna, Novate-krem zewnętrznie). W dniu 2 kwietnia 2015 roku powódka została wypisana do domu z zaleceniem kontynuowania leczenia w (...). Dnia 24 lipca 2015 roku została ponownie przyjęta na Oddział (...) gdzie została skierowana po kontroli ambulatoryjnej celem leczenia wznowy procesu zapalnego- ropnia okolicy kostki bocznej. Zastosowano wobec niej leczenie chirurgiczne w postaci ewakuacji ropnia i wykonano badanie bakteriologiczne z posiewem materiału biologicznego. W dniu 31 lipca 2015 roku powódka opuściła szpital. Leczenie kontynuowała w (...) z uwagi na aktywny proces zapalny, który wymagał codziennej zmiany opatrunków oraz farmakoterapii dostosowanej do potrzeb oraz rodzaju nasilenia zmian miejscowych. Długotrwałe leczenie procesu zapalnego przyniosło poprawę stanu miejscowego. Obecnie nie ma konieczności wykonywania opatrunków. Powódka nadal pozostaje pod stałą kontrolą Poradni (...) w G.. Uczęszcza także na rehabilitację.

Powołany w sprawie biegły specjalista chirurg, ortopeda-traumatolog dr n.med. K. W. wskazał, iż uszkodzenia ciała doznane przez powódkę w wyniku wypadku komunikacyjnego spełniają kryterium urazu wielomiejscowego. Powódka doznała w związku z obrażeniami z wypadku oraz ich następstwami znaczącego rozstroju zdrowia. Biegły w związku z następstwami przedmiotowego wypadku aktualny stopień uszczerbku na zdrowiu powódki określił na 25%. Nie stwierdzono obecności schorzeń samoistnych, innych urazów lub ich następstw, które wpływałyby na przebieg i wynik obrażeń ciała doznanych przez powódkę w wypadku komunikacyjnym w dniu 9 kwietnia 2014 roku. Obrażeniem wiodącym w zakresie narządu ruchu było złamanie otwarte kości podudzia lewego wymagające leczenia operacyjnego. Gojenie powikłane było długotrwałym procesem zapalnym tkanek miękkich i kości, wymagającym leczenia ambulatoryjnego i ukierunkowanej farmakoterapii. Obecnie w badaniu przedmiotowym biegły nie stwierdził aktywnego procesu zapalnego. Radiogram wykazał zrost złamania kości piszczelowej z przemieszczeniem kątowym oraz obecnością wyraźnych zmian pozazapalnych. Widoczne są także cechy zaniku kostnego w kościach stopy.

Pomimo wykonania w marcu 2015 roku tenolizy ścięgien mięśni podudzia biegły nie stwierdził istotnej poprawy zakresu ruchomości stawu skokowo-goleniowego. Następstwami złamania kości podudzia i procesu zapalnego są zmiany morfologiczne powodujące dysfunkcję czynnościową w postaci wyraźnego zaburzenia sprawności i wydolności chodu. Zdaniem biegłego zawsze istnieje ryzyko wznowienia procesu zapalnego kości i tkanek miękkich. Pomimo uzyskania zrostu kostnego wynik leczenia uznać należy za niekorzystny z uwagi na utrwalone mierne końskie ustawienie stopy i znaczące ograniczenie ruchomości stawu skokowo-goleniowego lewego oraz istniejącym ryzykiem wznowienia procesu zapalnego. Obrażenia ciała jakich doznała powódka były przyczyną znacznych dolegliwości bólowych, wymajających, szczególnie w początkowym okresie leczenia, stosowania silnych leków przeciwbólowych. Również długotrwały proces zapalny był powodem istotnych dolegliwości wymagających skojarzonego stosowania leków przeciwbólowych i niesteroidowych leków przeciwzapalnych. Trwałym skutkiem wypadku jest mierne końskie ustawienie stopy co utrudnia skuteczną fazę jej podparcia na podłożu i wymusza konieczność korzystania z kul łokciowych.

Odpowiadając na pytanie o uzasadnione i udokumentowane fakturami lub rachunkami koszty leczenia (leki przeciwbólowe, niesteroidowe leki przeciwzapalne, środki opatrunkowe) biegły uznał je za zasadne. Zakup zdecydowanej większości środków medycznych i leków objętych załączonymi do akt rachunkami pozostaje w związku z powypadkowym leczeniem powódki. Jako zakupy niezwiązane z leczeniem następstw zdarzenia biegły wskazał chusteczki higieniczne i lek ibandronic acid. Wskazał także leki, gdzie uzasadnienie zakupu uznał za wątpliwe, lecz możliwe, że zakup został dokonany zgodnie z zaleceniami dermatologa: infectoscab krem, nacesis, lirra.

Biegli z zakresu psychiatrii M. S. oraz psychologii M. T. rozpoznali u powódki sprawność umysłową w normie, przebyty zespół ostrego stresu oraz somatogenne zaburzenia emocjonalne. Określili uszczerbek na zdrowiu powódki w związku z wypadkiem na poziomie 5 %. Zdaniem biegłych jakość życia powódki uległa znacznemu pogorszeniu. Doznania psychiczne w postaci stanów przygnębiennych, zaburzeń snu i lęków są wynikiem przedłużającej się niepełnosprawności fizycznej i niepewnych rokowań co do okresu jej trwania.

Powódka ma obecnie 56 lat. Zamieszkuje wraz z mężem, który nie pracuje i jest zarejestrowany jako osoba bezrobotna. Oboje utrzymują się z zasiłku otrzymywanego z OPS w łącznej kwocie 514zł. Powódka przez 20 lat pracowała jako sprzątaczką, przed wypadkiem pracowała „na czarno” jako pomoc kuchenna z miesięcznym dochodem ok. 700-800zł. Powódka przed wypadkiem była osobą zupełnie sprawną i aktywną. Wykonywała wszystkie czynności związane z prowadzeniem domu. Pracowała fizycznie, wyprowadzała psa, prowadziła normalne życie. Obecnie ma znaczące problemy z poruszaniem się. Przemieszcza się z pomocą kuli lub wózka inwalidzkiego. Nie może wykonywać prac domowych, poza gotowaniem. Czynności samoobsługowe są utrudnione. Czuje się niepotrzebna i nieprzydatna, ma świadomość, że z uwagi na stan zdrowia nie będzie już mogła pracować. Boi się, że nie wróci do pełnej sprawności. Zwykle czynności dnia codziennego sprawiają jej znaczne trudności. Nie może sprzątać w domu, nie robi zakupów. Skarży się na problemy ze snem z uwagi na ból nogi i powracające myśli na temat wypadku i doznanych obrażeń. Uskarża się na silne bóle, w tym także bóle kręgosłupa, drętwienie do bioder. Co drugi dzień musi przyjmować silny lek przeciwbólowy-tramal, gdyż odczuwa bardzo silne bóle nogi w miejscu jej złamania. Przy dłuższym chodzeniu nasila się ból nogi i pojawia się opuchlizna. Na wizyty lekarskie powódka nie była w stanie dotrzeć o własnych siłach i zmuszona była korzystać z dojazdu taksówką.

Pozwany przed wniesieniem pozwu wypłacił powódce zadośćuczynienie w kwocie 18.000zł oraz odszkodowanie w kwocie 80,40zł. W toku postępowania pozwany wpłacił na rzecz powódki tytułem odszkodowania kwoty 147,94zł oraz 386,44zł.

/ **dowód** : decyzja Prezydenta Miasta k. 11, zaświadczenie k.12, umowa o pracę k. 13, wyrok w sprawie I C 1498/04 k.14, kserokopie paragonów k. 15-16,24-27, karta informacyjna leczenia szpitalnego k. 17-18, historia choroby k. 19-23, wezwania do zapłaty k. 28-34, decyzja k. 35-36, kalkulacja odszkodowania k.37, opinia sądowo-lekarska biegłego z zakresu ortopedii i traumatologii K. W. 78-86, 123-124, opinia uzupełniająca biegłego z zakresu ortopedii i traumatologii K. W. k. 203-206-123, opinia psychiatryczno- psychologiczna biegłych z zakresu psychiatrii M. S. oraz

psychologii M. T. k. 115-120, przesłuchanie powódki – k. 70-71, 268-269 i zapis z rozprawy w dniu 28.04.2016r.w systemie audio-video k. 270 /

Opisany stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o powołane wyżej dowody w postaci dokumentów, opinii biegłych i przesłuchania powódki. Ustalenia w zakresie wydatków na leczenie i dojazdy do placówek medycznych, zostały dokonane na podstawie dołączonych do akt rachunków i faktur. Przedstawione przez powódkę dokumenty nie były w toku postępowania kwestionowane. Opinie biegłych wydane w niniejszej sprawie Sąd uznał za pełne, jasne i rzetelne. Biegły ortopeda traumatolog w opiniach uzupełniających wypowiedział się jednoznacznie co do wątpliwości i zarzutów zgłoszonych do opinii pierwotnej, a ostatecznie strony nie kwestionowały wywodów biegłych.

Sąd zważył co następuje:

Odpowiedzialność pozwanego za skutki wypadku jakiemu uległa powódka nie była co do zasady sporna i opiera się o umowę ubezpieczenia OC łącząca pozwanego z posiadaczem pojazdu uczestniczącego w wypadku.

W myśl art. 444 oraz art. 445 § 1 k.c. w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia naprawienie szkody obejmuje wszystkie wyniki z tego powodu koszty. Jeżeli poszkodowany utracił całkowicie lub częściowo zdolność do pracy zarobkowej albo jeżeli zwiększyły się jego potrzeby lub zmniejszyły widoki powodzenia na przyszłość, może on żądać od zobowiązanego do naprawienia szkody odpowiedniej renty. Sąd może również przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę.

Zadośćuczynienie pieniężne pełni przede wszystkim funkcję kompensacyjną – przyznana suma ma stanowić przybliżony ekwiwalent poniesionej przez poszkodowanego szkody niemajątkowej, powinna łagodzić doznane przez niego cierpienia fizyczne i psychiczne oraz ułatwiać przezwyciężanie ujemnych przeżyć, aby w ten sposób przynajmniej częściowo została przywrócona równowaga zachwiana na skutek zdarzenia wywołującego szkodę. W konsekwencji Sąd, ustalając wysokość należnego zadośćuczynienia, winien uwzględnić wszystkie okoliczności istotne dla określenia rozmiaru doznanej krzywdy, w szczególności takie jak wiek poszkodowanego, stopień cierpień fizycznych i psychicznych, ich intensywność i czas trwania, nieodwracalność następstw, szanse na przyszłość, poczucie nieprzydatności społecznej, bezradność życiową oraz inne czynniki podobnej natury (por. uzasadnienie wyroku Sądu Najwyższego z dnia 12 lipca 2012r., I CSK 74/12).

Poza sporem jest, że powódka otrzymała kwotę 18.000 zł zadośćuczynienia, a w toku postępowania domagała się ostatecznie dalszych 102.000 zł z tego tytułu. Zważywszy na stopień uszczerbku na zdrowiu jakiego doznała, negatywne rokowania co do poprawy sprawności fizycznej i stanu zdrowia, zakres cierpień fizycznych i psychicznych powódki związany z trudnym okresem rekonwalescencji, odczuwane do chwili obecnej dolegliwości bólowe i ograniczenia wynikające ze znacznej niepełnosprawności fizycznej, wiek powódki, a także mając na względzie stwierdzone przez biegłych z zakresu psychologii i psychiatrii problemy dotyczące stanu psychicznego powódki będące następstwem wypadku, Sąd uznał, że wypłacone w trybie pozaprosesowym zadośćuczynienie w kwocie 18.000 zł jest rażąco niskie i nie odpowiada pojęciu sumy odpowiedniej w rozumieniu art. 445 § 1 kc. W ocenie Sądu powódka powinna otrzymać z tego tytułu łącznie kwotę 100.000 zł. Taka kwota zdaniem Sądu w sposób realny kompensuje doznaną przez powódkę krzywdę, zapewniając pewną satysfakcję moralną, a jednocześnie jest odpowiednia do zakresu cierpień doznanych przez powódkę i uwzględnia fakt, że powódka na skutek wypadku utraciła pełną sprawność fizyczną i zdolność swobodnego poruszania się jaką cieszyła się do dnia zdarzenia i stała się w znacznym stopniu zależna od pomocy innych osób. W tej sytuacji Sąd na zasadzie art. 445 §1 kc zasądził od pozwanego na rzecz powódki tytułem zadośćuczynienia kwotę 82.000 zł., ponad kwotę wypłaconą z tego tytułu w trybie pozaprosesowym, w pozostałym zakresie oddalając żądanie zadośćuczynienia.

Na zasadzie art. 444 § 1 k.c. Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powódki kwotę 569,52zł tytułem odszkodowania, obejmującego koszty leczenia i koszty związane z dojazdem przez powódkę do placówek medycznych. uznając, iż koszty do takiej wysokości zostały odpowiednio wykazane przez powódkę rachunkami i paragonami. Wysokość odszkodowania ustalono w oparciu o złożone przez powódkę rachunki i faktury obrazujące wydatki poniesione na

ten cel. Orzekając o odszkodowaniu Sąd miał na względzie dokonane już przez pozwanego wypłaty, pomniejszając stosownie jego wysokość o tę część roszczenia, która została już zaspokojona.

O odsetkach orzeczono po myśli art. 481 k.c.(przy uwzględnieniu zmiany jaka weszła w życie w dniu 1 stycznia 2016r.) w zw. z art. 14 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych, ustalając termin początkowy ich biegu odrębnie w stosunku do żądania zgłoszonego w pozwie i żądań zgłaszanych w pismach rozszerzających powództwo.

Orzekając o kosztach procesu Sąd na zasadzie art. 100 k.p.c. dokonał ich stosunkowego rozdziału przy przyjęciu, że powódka utrzymała się ze swoim żądaniem w 80 %. Jednocześnie zasądzono od pozwanego na rzecz powódki kwotę 2.170,20zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego. Nieuiszczone koszty sądowe nakazano pobrać od pozwanego na zasadzie art. 113 stawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych.

SSO Łucja Oleksy-Miszczyk